

Afsender
KriSoS-Basen
Jervelundhaven 23
5220 Odense SØ

Evt.: ”Returneres ved varig adresseændring”

Alle henvendelser kan rettes til:

KriSoS-Basen

Jervelundhaven 23
5220 Odense SØ
tlf.: 66 12 20 32

E-mail: krisos@krisos.dk

www.krisos.dk

Bank 1551-0016204641 eller Giro 01-16204641

Formand & kasserer

Inger Ebbesen
Jervelundhaven 23
5220 Odense SØ
tlf. 66 12 20 32
inger@krisos.dk

Ledergruppemedlem

Redaktør
Inga Sørig
Lindegaardsvej 18
3630 Jægerspris
tlf. 20 76 30 37
inga@krisos.dk

Ledergruppemedlem

Erna Frost
Klokkelyngen 9
8643 Ans By
tlf. 86 87 03 69
erna@krisos.dk

Ledergruppemedlem

Kai Rasmussen
Skovfyren 30
8620 Kjellerup
tlf. 86 88 23 52
kai@krisos.dk

Ledergruppemedlem

Connie Kjær
Rosenvænget 24, 1-4
3600 Frederikssund
tlf. 22 11 39 66
conniekjaer@live.dk

Nordisk koordinator

Inga Sørig
Lindegaardsvej 18
tlf. +45 20 76 30 37
inga@krisos.dk

Ønsker du yderligere oplysninger om arbejdet, er du velkommen til, at kontakte en af ovennævnte personer, eller en af kontaktgruppemedlemmerne som du finder på foregående side.

◆ ◆ ◆

Næste nummer af KriSoS vil udkomme ca. 1. marts 2013

Stof til næste blad bedes gerne tilsendt hurtigst muligt.

◆ ◆ ◆

OBS - det er tilladt at kopiere dette blad, og dele det ud til andre.

KriSoS

Kristne i Social- og Sundhedssektoren

19. Årgang

December 2012

Nr. 4

Tekst: H. C. Andersen, 1832

Melodi: Niels W. Gade

*Barn Jesus i en krybbe lå,
skønt Himlen var hans eje.
Hans pude her blev hø og strå,
mørkt var det om hans leje!
Men stjernen over huset stod,
og oxen kyssed barnets fod.
Halleluja! Halleluja! Barn Jesus!*

*Hver sorgfuld sjæl, bliv karsk og glad,
ryst af din tunge smerte,
et barn er født i Davids stad
til trøst for hvert et hjerte.
Til barnet vil vi stige ind
og blive børn i sjæl og sind.
Halleluja! Halleluja! Barn Jesus!*

*KriSoS har til formål:
at styrke det kristne menneskesyn i social- og sundhedssektoren -
at inspirere til venskabsangelisation og totalomsorg*

Indhold:

Ingers side - Næste skridt - Klara Lie i Nigeria -
Kirkedage m.m.

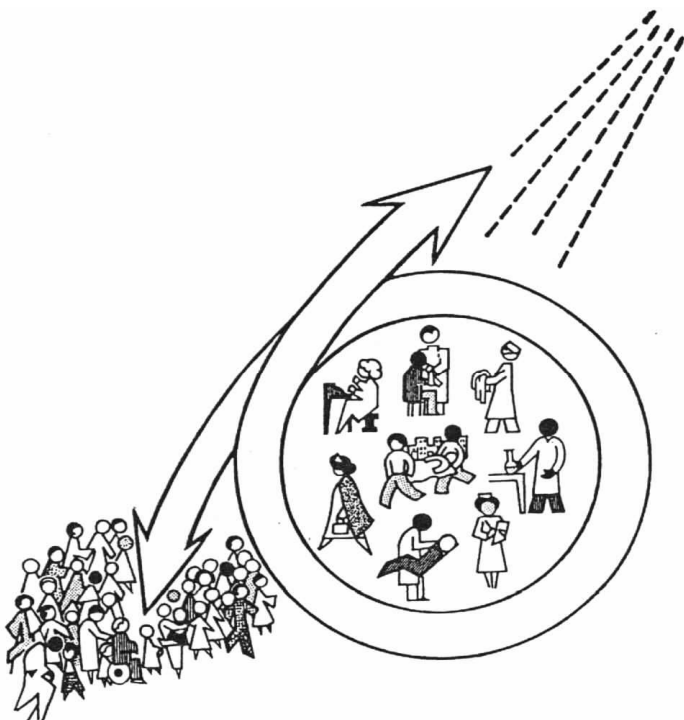
KriSoS

Kristne i Social- og Sundhedssektoren
Medlem af Healthcare Christian Fellowship International

www.krisos.dk

KriSoS har til formål:

- at styrke det kristne menneskesyn i social- og sundhedssektoren
- at inspirere til venskabsevangelisation og totalomsorg

**”Som Faderen har udsendt mig,
sender jeg også jer!”**

Joh. 20,21

KriSoS

kontaktgruppelidere

Ring til en af vores kontaktgruppelidere eller en fra ledergruppen, hvis du ønsker yderligere oplysninger om

KriSoS - Kristne i Social- og Sundhedssektoren

1 - Region Nordjylland

Ledig

Kontakt Inger hvis du vil være KriSoS
kontaktperson i Nordjylland

4 - Region Sjælland

Connie Kjær
Rosenvænget 24, 1-4
3600 Frederikssund
tlf. 22 11 39 66
conniekjaer@live.dk

2 - Region Midtjylland

Erna Frost, tlf. 86 87 03 69
Klokkelyngen 9,
8643 Ans By

5 - Region Hovedstaden

Inga Sørig
Lindegaardsvej 18
3630 Jægerspris
Tlf. 20 76 30 37
inga@krisos.dk

3 - Region Syddanmark

Lis Touhy, tlf. 23 47 71 31
Gl. Tingvej 13
6818 Årre

Leder af KriSoS:

Inger Ebbesen
Jervelundhaven 23
5220 Odense SØ
Tlf.: 66 12 20 32
Mail: inger.ebbesen@gmail.com

Dansk og nordisk bedekoordinator

Inga Sørig
Lindegaardsvej 18
3630 Jægerspris
Tlf. 20 76 30 37
inga@krisos.dk

MEMLEM AF KriSoS

At være medlem af KriSoS koster Kr. 150,00 om året.

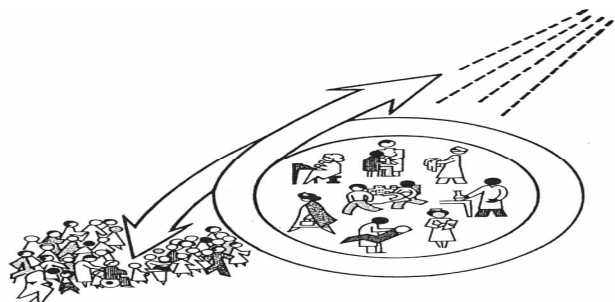
Beløbet kan indbetales på medsendte girokort. Husk: kryds i rubrikken "kontingent".

Jo flere medlemmer - jo større muligheder har vi, for at opfylde visionen.

Vær med til at støtte dette arbejde - Tak til enhver som melder sig ind og
TAK for hver en gave vi måtte modtage. Tak for respons på KriSoS arbejde.

Gaver via Missionsfonden: Bank 9570 – 06139450 eller
giro 613 9450 mrk. KriSoS er fradragsberettiget.

Ledet i bøn af barmhjertighed.

Vær med til at gøre en forskel - som salt på et æg!

Der går dagligt flere mennesker til Social- og Sundhedssektoren end til kirkerne!

Francis Grim

Kristne i Social og Sundhedssektoren er kirkens forlængede arm.

NÆSTE SKRIDT

Den 2. fredag i hver måned fra kl. 04.00 til midnat er KriSoS bedetid i www.bedehus.dk, der er tværkirkelig bøn for Danmark. Har du lyst til at være med kan du kontakte Inga Sørig inga@krisos.dk

**uge 2 2013 Bedeuge i Irland "Persevering in prayer." vedholdende i bøn
Inga og Inger deltager foreløbig, men der er plads til flere.**

**KriSoS konference med generalforsamling i Kjellerup den 23/3 2013
Tema: Tilgivelse v/ Rita Brohus Winberg.**

1. maj bøn forskellige steder

KriSoS stand på Kirkedage i Aalborg 9. til 12. maj 2013

Kære KriSoS familie, søstre og brødre i Herren

Julen står igen for døren. Jesus vil igen holde fest med os, have fællesskab med os og vi kan så småt begynde at glæde os efter et langt, vådt og mørkt efterår, til en dejlig julefest.

Jeg glæder mig over, at biblen er fuld af Herrens løfter om Herrens langmodighed og trofasthed og at, forudsigelserne af trængslerne i de sidste tider, er der for at udvirke udholdenhed hos os. Vi har brug for det. Jeg ber, til at kærligheden må blive mere synlig, mere varm i vores

hverdag i Danmark. Især, fordi jeg synes, det er hårdt at opleve, hvor svært det er, at få kristne mennesker i Danmark med i et fællesskab. Men når jeg ser på, hvordan det er gået med HCFI og holder tidligere tiders konference deltager tal op imod de 650, vi var i Manila sidste år, så er der nok almindelig tilbagegang i hele den vestlige verden. Til gengæld hørte jeg for kort tid siden, at antallet af kristne kinesere er eksplosivt stigende og ligeså flere andre steder i Asien og Afrika. Så det bliver måske dem, der skal fortælle vores del af verden om Kristus en dag, fordi Han i mellemtiden er gået i glemmebogen hos os? Jeg må dog trøste mig med Paulus, når han i Romerbrevet 8.35-37 skriver: "Hvem kan skille os fra Kristi kærlighed? Nød eller angst? Forfølgelse, sult eller nøgenhed? Fare eller sværd? ... i alt dette mere end sejrer vi ved Ham, som har elsket og elsker os."

Kristi frelses gerning, at han påtog sig alle vore synder og gik i døden for at forsones os med Gud, så vi ved tro på Ham, kan stå som frikendte foran tronen på dagen, det er da en kæmpe gave; ja, Guds frelses plan som var lagt før verden blev til, den er helt ufattelig for vores begrænsede hjerner.

Den er grunden til at mødes for at takke og lovsynge og da jeg selv er så dårlig til at synge for, ønsker jeg mig nogle gode sangere til vores møder dels, når vi holder KriSoS møde hjemme og dels når vi holder på vore arbejdspladser. Der er så megen taksigelse og tilbedelse i lovsang som jeg vil bede til at alle grupper må opleve. Samtidig ber jeg også til, at vi må lykkes med hver især, at tiltrække flere til vore fællesskaber - flere medlemmer, gerne af den betalende slags; så skal vi måske have farver på vores blad og lave vores egen helse bibel (som der står om længere inde i bladet og på den måde nå længere ud?

"Julen varer længe, koster mange penge". Ja, de er slemme at mangle, men en konstatering herfra skal være, at det ikke er antallet af kroner, der gør en dejlig jul; men glæden ved at leve i så privilegeret et samfund, hvor varme inden døre og fravær af krig og sult er det gængse og øvelsen er nok at være gode ved hinanden og dele det vi har; det giver den største glæde.

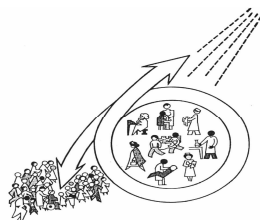
Jeg ønsker Jer alle en rigtig glædelig jul og et velsignet nytår, hvor vi må bede Jabes bøn" at vi må blive velsignet, vores område må blive udvidet og at Guds hånd vil være med i det vi laver og at Han vil blive bevare os fra alt ondt".

Jesus står ved døren og banker på, åbner man for Ham og lukker Ham ind, vil Han komme og holde måltid med os.

Inger

Kære alle i korsflagenes lande.

**Jeg vil gerne sætte fokus på omsorgscirklen,
der viser KriSoS visionen og missionsbefalingen.**

Gud sender sin kærlighed ned i en cirkel om mennesker, der tværkirkeligt og tværfagligt arbejder i Social og Sundhedssektoren. De deler Guds kærlighed med de mennesker, de hjælper, via deres arbejde. Mennesker, der siden går ud af cirklen og bærer Guds kærlighed med til deres hjem og hverdag.

"Som Faderen har sendt mig sender jeg jer" siger Jesus - det er opgaven: at være kristne på vores arbejdsplads. Bede for alle ansatte. Bede for alle brugere og deres pårørende. Der er hårdt brug for det.

Prædik altid, sagde Franz af Assisi, om nødvendigt brug ord!

Guds fred og alt godt.

Kærlig hilsen Inga

En mand sad på dødsgangen, den sidste aften inden dommen skulle eksekveres

Vagten meddelelse ham, at der var en besøgende til ham.

Fangen afslog, han havde ikke lyst til at få besøg. Næste morgen hvor han sammen med vagten var på vej til den elektriske stol spurgte fangen: "Hvem var den besøgende i aftes?" Vagten svarede: "Det var guvernøren, der var her for at ville benåde dig!"

Vil du hjælpe KriSoS på kirkedagene i Aalborg?

Vi kalder KriSoS kirkens forlængede arm, og derfor vil vi gerne med og profilere KriSoS ved kirkedagene i maj i Aalborg.

Vil du hjælpe KriSoS på kirkedagene?

Der er to spørgsmål i det ene spørgsmål.

Der er brug for penge, så det kan lade sig gøre og der er brug for mennesker, der vil være med og hjælpe med oplysning om KriSoS arbejde og for at tale med folk.

I Sverige hentede vi en ide om at få lavet en Helsebibel som vi kan dele ud til sundhedspersonale, men også det koster penge, men vi tror på, at Guds ord aldrig kommer tomt tilbage.

Så tak for forbøn og støtte til KriSoS på kirkedage i maj.

Har du spørgsmål er du meget velkommen til at skrive eller ringe.

Se oplysningerne på side 11.

**I ønskes alle en glædelig jul og et velsignet nytår.
Tak for fællesskabet i KriSoS i 2012**

som tegn på ærbødighet! Skolegang og utdanning ble beundret , mens "vanlige, ufaglærte" var arbeidere på golvplan. De spiste for seg, mens vi spiste ved langbord. Vi reagerte, men dette var deres kultur. Etter en lang og strabasjøs kjøretur la sjåføren seg ned på gulvteppet. Jeg prøvde forgjeves vinke han til oss ved bordet, fikk han tilmed opp på stol, men han gikk tilbake til gulvet. Så kom hushjelpen med en stor tallerken mat til sjåføren som han fikk på gulvet! (Minnet om slik vi mater en hund.) Jeg fikk kun Strepsil av Overlegen, (men hadde heldigvis noe medisiner med,) En natt hørte jeg "krafsing-lyd" Rotter? Jeg stod opp, dro ut nattbordskuffen...og dermed hoppet en fet rotte frem. Jeg skrek! Mine Strepsil-er, halspastiller og Malarone-tbl var tydelig lekker mat. Men en ansatt gikk ½ time til en landsby og kjøpte felle. Ferdig med det!

En fri formiddag tilbød jeg sykepleier å hjelpe med vask på hennes kontor, (som var meget skittent.) Vasken og klosett var brunt av skitt/belegg. Hun protesterte, mente det var rust, ikke skitt. "Du som er universitets-utdannet skal vel ikke vaske!" "I Guds rike er alle jobber like verdifulle", sa jeg, tok på hansker, brukte stålull og vips var det rent og hvitt, til hennes forferdelse. Hun er en kjekk ny-utdannet sykepleier som nok mente hun **kun** skulle gjøre sykepleie. Som hun forandret holdning! Det hjalp nok at hun fikk være med meg på undervisning i kirker, menigheter, og til kristne sykepleieres forening. (Noen hadde hørt meg i undervisning et eller annet sted og inviterte meg til besøk.) (I går ringte hun fra Nigeria for å si hun savnet meg...) Åse ringte også. Sykehuset hadde nylig fått boret 3 vannhull (gave fra Guvernøren+ fra et team fra USA som var der i mai.) Men pumpen fungerte variabelt. Ikke så sjelden var vi uten vann noen timer. Dermed fungerte vannklosettet dårlig. Dusjen (kun kaldt vann) var en tynn vannstråle som krevde raske bevegelser for å bli våt. Temperaturen holdt seg om dagen på ca.33 grader, men kaldt på natta. Elektrisitet fra Staten fungerte, men kun noen timer for det måtte spares. Heldigvis var det eget aggregat ved Hospitalet, men oljen var så dyr så den ble bare brukt korte timer, for eksempel ved operasjoner. Gammeldagse parafinlykter og selvfølgelig lommelykter ble brukt til pårørende som passet sine egne pasienter og laget mat til dem. Vi hadde heldigvis stearinlys som vi ofte benyttet. Romantisk? Ja men det begrenset lesning. Vi hadde TV men det kunne jo bare benyttes ved strøm!

Minne på "topp" er ikke de flotte Anglikanske kirker, men en skrøpelig kirke av jord/kumøkk som Åse og jeg fant på en "ulovlig" og tilfeldig tur ut i Bushen. "Apostolic Church" stod der. En liten landsby med 35 beboere, de over ca, 60 år snakket ikke engelsk, men de hentet en ung gutt. Alle var de meget nysgjerrig på oss. Kirken var ca.25 år, bygget av en misjonær fra Wales! Både benker og alter på plass, + 3 trommer+ døpefat!!

Oi, nå må jeg slutte før jeg husker mer.

Klara

Nigeria, 18 sept. - 22.okt. 2012.

Klara Lie - Norge

Jeg var invitert av Åse og Jon Mostad (Fredrikstad) De hadde vært på Christian Health Centre, Oson State, Nigeria for 1 år siden. Åse var der også i 2010. (Vet du at Nigeria har 162 mill. innbyggere. Oson State har 63 millioner!!) Abudja er hovedstad. I den nordlige del av Nigeria er flertall muslimer, mens i den sørlige del, der vi var, var 60 % kristne og 40% muslimer. Vi så moskeer og kirker av ulike slag som Metodist, Baptist, nyere amerikanske tros-samfunn og selvfølgelig Anglikanske, flotte kirker. (Nigeria var engelsk koloni, helt til 1914. Nigeria var delt i Nord/Sør til da.) Så kom krig med nabolandene, Benin, Chad, Biafra og mange vonde og blodige kriger fant sted. Bl.a i 1901 var 5000 "pil-og bue-" - soldater i kamp med UK.) Slaveriet og salg av nigerianere, opprettelse av "Freetown" 1787 har fortsatt sterke spor. Landet har mange "tribes" (20 i nord ifølge Ruth Elton, misjonær-barn fra UK som bor i nabostaten, Kogi) I dag har alle barn skoleplikt og lærer engelsk fra 2 klasse. Alle under 40 år kunne snakke/lese engelsk, men ofte måtte jeg ha tolk til lokalspråket, yoruba. Spedbarnsdødeligheten var høy, men barn under 5 år fikk fri medisin. 70 % lever under 1dollar pr.dag! 1.liter diesel kostet 150 Nara (kr 6,-) Bensin: kr.5 pr.l. Oson State hadde innført plikt å ha skole-uniformer. Grunnskolen var gratis, men ikke videre skolegang. En lærer og sykepleier tjente ca. kr 450 (norske) pr. mnd. Arbeidsledigheten var stor, ingen visste hvor høy. Kriminalitet og korrupsjon økte. En sykepleier og en lærer tjente ca. kr.500 (norske kr.)pr. mnd. Et brød kostet 25 Nara (ca. 2,50) Det var regntid i Oson State. Ikke "norsk" regn, men etter en varm dag med ca 33 gr. "bøttet" det ned og ble små elver overalt. Gater og veier ble søledammer og glatte for bilkjøring. Vi hadde en sterk bil til 8 personer, en gave fra Houston, USA, som Ekteparet Mostad hadde spandert frakt på. På bil-siden stod: Christian Health Centre, og under det: Åse og Jon Mostad! Det ble en overraskelse for oss alle da den hentet oss på flyplassen. Folk leste jo skriften og trodde selvfølgelig her kom "millionærer". Mostads hadde også formidlet en sykebil fra USA, men den hadde i 1 år stått på verksted!! Vi prøvde unngå kjøring i mørke, det var for farlig. Ofte så vi biler som hadde kjørt utfor, kollidert eller fått motorstopp. Lyn og torden var nesten daglig. Ibland vanskelig å sove når det tordnet som verst. På landveis-kjøring stod ofte selgere langs veien, solgte popp-korn, brød, frukt,saft, vann. Verre var det å se store Bush-rotter til salgs,(de var store som katter, noen hele, ubearbeidet, andre grillet og klar til å spises. Eller døde slanger festet på stang til salgs.) Den slags mat ble spist, **men ikke av oss!!**

Vi var stasjonert etter Overlegens invitasjon, som gjester ved Christian Health Centre i Idominasi i Osun State, 3 timers kjøring fra Lagos (nord-øst) . En stor eiendom med et 30 år gammelt sykehus, gjestehus og flere boliger for de 6 ansatte. Personalet hadde tidligere hatt 1-åringer, kaldt Coopers. Dette var enslags "Militær-tjeneste" hvor arbeidsledige unge kunne jobbe ved Hospitalet, lønnet av Osun State. Akkurat nå var det ingen Coopers. Hospitalet dyrket jord, mais, annanas,mes (Potetlignende.) appelsiner, mango. Her var også 7 griser i eget hus, 18 høns og 5 haner. De vaglet seg presis kl.17,30 i Hibiskus-busken. (Jeg klaget til Gudmund i Sandnes, hvordan avlive haner uten å bli oppdaget, men fikk igjen svar: "Du er i Afrika for å redde liv, ikke for å ta liv." Heldigvis ble 2 haner slaktet til Overlegens 70-års-dag! Det var 14 gjester!!

Overlege Bode Åkintade har tjenestegjort i 30 år. Han er kirurg og var nå eneste lege. I tillegg drives en utadrettet poliklinisk virksomhet med innleid øyelege-klinikk med operasjoner for grå stær (ofte ut fra kirke-bygg.) Likeledes Outreach-virksomhet til avsidesliggende steder langt ute i Bushen. Disse utad-rettete tiltak ble bekjentgjort via kirkene. Folk kom langveisfra, hadde en slektning til å lede seg, og satt i timevis og ventet. Jeg var tilstede i en kirke hvor 40 personer ble operert av en øyelege i løpet av en dag., deretter lagt på en madrass inne i kirkerommet, før de kunne returnere hjem. Meget enkelt utstyr. Nesten ingen komplikasjoner og ingen klager selv om de satt i timesvis og ventet.

Jeg overvar noen operasjoner på Hospitalet. Den 70 år gamle legen var meget dyktig. En blindtarm ble plukket ut på 6-7.minutter! Før operasjoner bad Overlegen og de 2 assistentene sammen. Iblant bad også pasienten, før narkosen. En kjøkkenhjelp var opplært til å assistere med instrumentene og en sykepleier passet evipan/narkosen. Stønnet eller skrek pasienten, ble leppene presset sammen.(De pustet jo gjennom nesen.) Pårørende satt vakt om sine, men en sykepleier var tilgjengelig. Pårørende bodde på den tomme sykehus-fløyen og sørget for matlaging og drikke. Det gikk utrolig godt. Ingen sykehus-komplikasjoner, infeksjoner eller lignende. Overlegen hadde en stor erfaring med infertilitets-problem hvor egglederne var tette. Resultatene var forbløffende gode! Jeg fikk hilse på flere kvinner som hadde vært barnløse i 6-8 år, gjennomgått operasjon, og som stolt viste frem babyer! I denne kulturen var det mange menn som forlot sin kone om hun ikke ble gravid. Mannens rolle var lite i fokus! Christian Health Centre var veldig fokusert på å hjelpe fattige pasienter. De fleste slapp å betale, mens mer velstående betalte.

Taket på Hospitalet var bølgeblikk og i dårlig stand. Et norsk støttelag har fått løfte hos en fabrikk i Tyskland om ca.76 solcelle-panel, gratis! (Økonomi til frakten gjenstår.) Vi fikk et besøk til Guvernøren i Osun State, og nyttet anledningen til å be om økonomisk støtte til utbedring av taket....om solcellepanelet skulle hjelpe. Guvernøren roste Hospitalets arbeid og Åses nigerianske kjole, (jeg var i norsk klesdrakt) Men konkrete løfter uteble.

½-parten av Hospitalet stod tomt, benyttet til overnatting for pårørende og til å lagre ting. Journaler lå stablet i bunker både i skaper og på gulvet. Dessverre hadde regn gjennom utett tak og vinduer skadet skrift. I tillegg hadde mus og rotter forsynt seg. Åse og jeg fikk i oppdrag å rydde!! Og det trengtes! Gammelt medisinsk ut-datert utstyr, mengder med medisiner utgått på dato, pakker og esker med for eksempel sterile lakener fra givere i USA, i pakker (noen muse-spist) Tannlegestol og gammelt utstyr fra år tilbake, rustne operasjons-instrumenter osv. Ryddingen falt godt inn i tid, ettersom Guvernøren hadde startet en søppel- og rydde-aksjon hvor det offentlige ville hente søppel om det lå ved porten! Gjett om vi ryddet! Ut fra min erfaring fra tider på røntgen (som sykepleie-elev på Sand sanatorium 1953 , og fra operasjonsstue i Chicago 1960) ga meg trygghet i hva som var brukbart/ikke brukbart. Rustne Fikserings-bokser, kassetter for rtg.filmer ble båret til porten, likeledes rustne instrumenter og mye annet. Stor eske med gamle medisiner fra UK ogUSA leverte jeg Overlegen, (som ville grave det ned!!) Det ble sagt at Nigerianske medisiner hadde 75% juks, men var nå nede til 25%, altså stor forbedring! Trodde jeg gjorde en god jobb! Neste natt våknet jeg kl.03 av mannsstemmer utenfor mitt vindu. Jeg tenkte innbrudd. (Vi var informert om tidligere innbrudd, bedt holde dører låst, ikke gå på området i mørke.osv.) Så viste det seg at det var Overlegen med hjelpere som hadde båret inn diverse av det Åse og jeg hadde kastet!! "Det kunne gis bort til andre helsesentre i Bushen der de ikke hadde noe!" Jeg måtte be om undskyldning! Vi så helt forskjellig på standard og nytte. Det kunne pusses og oljes så skulle det kunne brukes! Og Autoklaven brukt til sterilisering var 28 år gammel, gikk på Caroxin, og fungerte OK!!

Vi 3 norske bodde bra i en tjenestebolig. Min stemme var ikke god,og jeg hadde et stress-program med undervisning (Stilte med 9 foredrag på USB-penn: Aids (som det var lite fokus på), Kvaliteter for helsepersonell, Hvordan finne tolk, Åndens gaver+ frukter, helse i alderdom, faglig veiledning, sjelesorg, møte med andre religioner) Underviste i Anglikanske kirker for prester og ledere, for Mothers Union, Royal Widows, humanitære foreninger, sykepleieskole, jordmør-skole, menigheter + ga samtaler og forbønn . Var i små og store byer, Abudja (hovedstad), Ibadan, Oshogbom, Llesa o.fl. Var til lunsj hos dronningen. (Det er 3 Konger i Nigeria!) Mye reising, men Christian Health Centre var "base". Dog måtte jeg iblandt ha nistepakke med,(2 brødsiver med syltetøy i mellom) og rikelig drikkevann. Vi spiste i gjestehuset hvor maten ble laget på åpen ild, og med liten variasjon. (fisk nesten hver dag, med en kjøtt-knoke i sterk peppersaus, + stuing + ris.) Kokt vann som var nedkjølt. INGEN av oss ble syke, så hygien må ha vært god må ha vært god .Overlegen, som så gjerne ville oss vel, laget hver morgen havre-grøt til oss, deretter ledet han morgenbønn for alle ansatte, i kapellet kl.06.00! (Hvordan det gikk for meg som er B-menneske? Jo utenfor mine vinduer gikk 18 høns og 5 haner, så jeg ble vekket av hanegal ca. 4,30!!) I kapellet sang vi ca. 20 min., uten musikk eller tekst, så lesning på omgang, personlige kommentarer og bønn. Til slutt Fadervår, så hilste alle hverandre "godmorgen" og ga gjerne både håndtrykk og klem. Når de yngste hilste på Overlegen bøyde de seg helt ned, berørte sin egen legg...eller flatet helt